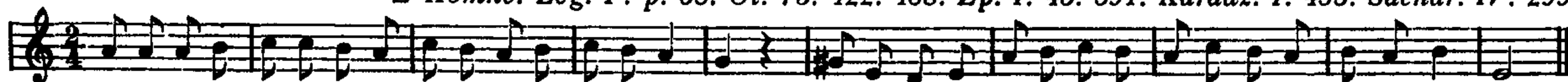

173. VYHLÍDANÝ Z VOJNY

363.

Z Komně. Žeg. P. p. 68. Ol. 73. 422. 488. Zp. I. 43. 391. Karadž. I. 453. Sachar. IV. 299

V čirém po-li strom ze-le-ný, v čirém po-li strom ze-le - ný, pod tím stromem vojsko leží, pod tím stromem vojsko le - ží.

[: V čirém poli strom zelený, :]
[: pod tím stromem vojsko leží. :]

Tichý větr pofukuje,
už sa vojsko pohybuje.

Mladý kapral předek vede,
jeho koník smutný jede.

Můj koničku hnědovraný,
co si smutný, neveselý?

Tlačí-li ta zbroja moja
lebo šavla ocelová?

Netlačí mia zbroja tvoja,

ani šabla ocelová;

trápijá mia tvé ostrožky,
co píchajú moje bočky.¹⁾

Moje bočky pobolané,
od tvých ostroh rozpíchané.

Pod Verónú, pod tým kopcem,
leží Francúz se svým vojskem.

A císař pán proti němu,
budú držet spolu vojnu.

A princ Karel odkazuje,
do Moravy odpisuje.

Jedna sestra bratra měla,
do vojny ho dat mosela.²⁾

Běž, bratříčku, běž do vojny,
pomož z núze císařovi.

Včecí páni z vojny jedú,
jejího bratra nevedú.

A vy, páni jeneráli,
kde ste mého bratra dali?

Tvůj bratr je pod Verónú,
má hlavěnku porúbanú.³⁾

¹⁾ ale tvoje ostruženy,
ty mně derú mé bočeny.

²⁾ přistrojila.

³⁾ Tvůj bratr je v Netálii,
teče z něho pramen krvi.

Ach, pramýnek, pramýneček,
kde se poděl můj bratříček!

364. Jiné čtení a pěnění

Od Loštic

Za Ve-ró-nó, za tém kopcem, za Ve-ró-nó, za tém kop - cem sto - jí Francóz se svým voj - skem.

[: Za Verónó, za tém kopcem :]
stojí Francóz se svým vojskem.

Císař pán tam na něj táhne,
že ho se svým vojskem zajme.

Dyž viděl, že nic nespraví,
poslal psaní do Moravy.

Do Moravy na ty pány,
aby lidi přichystali.

Koničky jim vobsedlali
a do vojny vodeslali.

V tem hósovským šerým poli,
tam na vojnu verbovali,
po vraném koňu dávali.

Dyby mně kdo koňa sedlal,

taky bych se na vojnu dal.

Krásná panna nemeškala,
konička mu vobsedlala,
do vojny ho vodeslala.

A když ho tam vodsílala,
přežalostně zaplakala.

Neplač, sestro, neplač vo mně,
za dvě leta přijdu k tobě.

Dvě leta už pominula,
sestra bratra neviděla.

A dyž bylo po té vojně,
komendanti vedó koně.

Vyšla ti tá krásná panna,
komendanty přivítala.

Vítám vás, vy milí páni,
je-li bratr mezi vámi?

Tvůj bratříček leží v poli,
má noženky na dvě půly.

Vraný kůň stojí u něho,
hrabe nohó, žaluje ho.

Stávej, stávej, můj patróně,
dávej obrok, seno moje.

Dokud můj pán na mně sedal,
dycky sem se dobře míval.¹⁾

Včilka můj pán leží v poli,
rozneso ho černý vrany.²⁾

¹⁾ Škoda je ho, škoda podnes,
co mě dával seno, oves.

²⁾ Jdi, koničku, jdi ode mně,
šak ti kdosi nafutruje.

Třebas moja frajerečka,
co sem si vzal do srdečka.